

prima instanță: Ig.Mînăscurtă
(Judecătoria Ciocana, mun.Chișinău)
instanța de apel: Iu. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-1233/16

Î N C H E I E R E

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Antropova Elena și Boldina Alla,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Antropova Elena și Boldina Alla împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Unda&Decor” cu privire la restabilire la lucru, încasarea datoriilor salariale și a salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Antropova Elena și Boldina Alla, fiind menținută hotărîrea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 13 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă

La data de 11 martie 2015, Elena Antropova și Alla Boldina au depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Unda&Decor” cu privire la restabilire la lucru, încasarea datoriilor salariale și a salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantele au indicat că la 01 aprilie 2013, au fost angajate în cadrul SRL „Unda&Decor” în calitate de vânzătoare.

Menționează că la 27 august 2014, ele au depus cereri cu privire la desfacerea contractelor individuale de muncă din proprie inițiativă, conform art. 85 alin. (1) Codul muncii, însă administrația societății nu le-a acceptat.

Susțin că la 05 septembrie 2014, ghereta, în care activau, s-a închis, după care în aceeași zi, au depus repetat aceleași cereri din 27 august 2014, prin care au solicitat desfacerea contractelor individuale de muncă din proprie inițiativă, achitarea tuturor plăților, ce li se cuvin și eliberarea carnetelor de muncă, însă administrația societății nu a primit cererile.

Afirmă că la 23 septembrie 2014, pîrîta le-a eliberat carnetele de muncă, în care a fost indicat că la 10 septembrie 2014, ele au fost concediate pentru pierderea încrederii angajatorului.

Invocă că prin acțiunile sale, pîrîta a încălcat prevederile Codului muncii și, anume, a încălcat termenul de efectuare a achitărilor în caz de încetare a contractului individual de muncă, nu a achitat compensația pentru concediile de

odihnă anuale nefolosite, nu a achitat salariul pentru munca suplimentară, nu a achitat compensația pentru munca prestată în zilele de repaus și în cele de sărbătoare nelucrătoare și nu a eliberat la timp carnetele de muncă.

Solicită restabilirea lor în funcția de vânzătoare în cadrul SRL „Unda&Decor”, începând cu 11 septembrie 2014, conform art. 89 Codul muncii, obligarea pârteii de a le achita salariul pentru absența forțată de la serviciu de la data concedierii până la data restabilirii în funcție, conform art. 90 alin. (1) și (2) lit. a) și 151 din Codul muncii, obligarea pârteii de a le achita salariul cuvenit și compensația pentru concediul de odihnă anual nefolosit pentru perioada anilor 2013-2014 și, anume, Elenei Antropova în mărime de 7789,55 lei și Allei Boldina în mărime de 11539, 59 lei, obligarea pârteii de a le achita compensația pentru neachitarea la timp a datoriei salariale, conform art. 145 alin.(1) și (2) Codul muncii și repararea prejudiciului moral, conform art. 90 alin. (2) lit. e) și alin. (3) Codul muncii.

La 23 iunie 2015, Elena Antropova și Alla Boldina au depus cerere de concretizare, prin care au solicitat încasarea de la pârțită a datoriei salariale, luând în considerație coeficientul inflației valutei naționale în anul 2014 în mărime de 30%, în temeiul art. 145 alin. (1) și (2) Codul muncii, în sumă de 10126,41 lei în beneficiul Elenei Antropova și în sumă de 15001,40 lei în beneficiul Allei Boldina, a salariului pentru absența forțată de la serviciu pentru 08 luni în mărime de 10956 lei pentru fiecare și a compensației în mărime de cîte 1900 lei lunar pentru fiecare, începând cu 01 mai 2015 pînă la data pronunțării hotărîrii judecătorești (f. d. 53a).

Conform calcului concretizat din 28 octombrie 2015 (f.d.124,125), reclamantele au solicitat încasarea în beneficiul reclamantei Elena Antropova a datoriei la salariu pentru 21 zile lucrătoare în sumă de 3403,10 lei, a compensației pentru reținerea carnetului de muncă în sumă de 1591,20 lei, a compensația pentru concediul de odihnă anual nefolosit pentru anul 2014 în sumă de 3463, 20 lei, iar în total a sumei de 8458, 50 lei datorii salariale, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu reieșind din salariul minim de 1900 lei lunar, începând cu data concedierii ilegale pînă la data adoptării hotărîrii judecătorești, încasarea compensației de indexare a plăților neachitate ținînd cont de coeficientul de inflație pentru anul 2014 în mărime de 30%, repararea prejudiciului moral în mărime de 2132,70 lei lunar, începând cu 05 septembrie 2014 pînă la data adoptării hotărîrii judecătorești, iar în beneficiul reclamantei Alla Boldina a datoriei la salariu pentru 51 zile lucrătoare în sumă de 8267,10 lei, a compensației pentru reținerea carnetului de muncă în sumă de 1591,20 lei, a compensației pentru concediul de odihnă anual nefolosit pentru anul 2013 și anul 2014 în sumă de 3463,20 lei, iar în total a sumei de 13321,50 lei datorii salariale, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu reieșind din salariul minim de 1900 lei lunar începând cu data concedierii ilegale pînă la data adoptării hotărîrii judecătorești, încasarea compensației de indexare a plăților neachitate ținînd cont de coeficientul de inflație în mărime de 30% pentru anul 2014 și repararea prejudiciului moral în mărime de 2132,70 lei lunar, începând cu 05 septembrie 2014 pînă la data adoptării hotărîrii

juducătorești.

Prin calculul concretizat din 09 noiembrie 2015 (f. d.141, 142) reclamantele au solicitat încasarea în beneficiul Elenei Antropova a datoriei la salariu pentru 16 zile lucrătoare în luna iulie 2014, 06 zile lucrătoare în luna august 2014, 03 zile lucrătoare în luna septembrie 2014, în total 23 zile lucrătoare, din care 06 zile lucrate în nelucrătoare în sumă totală de 4130,10 lei, a compensației pentru reținerea carnetului de muncă în mărime de 1591,20 lei (17 zile), a compensației pentru concediul de odihnă anual nefolosit pentru anii 2013-2014 în sumă de 3463,20 lei, în total suma de 9184,50 lei, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, reieșind din salariul mediu în mărime de 2470 lei și compensației pentru neachitarea în termen a datoriilor salariale reieșind din coeficientul de inflație de 12,6% pentru anul 2014 și repararea prejudiciului moral în mărime de 2470 lei lunar, începînd de la data concedierii ilegale pînă la data adoptării hotărîrii judecătorești, încasarea în beneficiul Allei Boldina a datoriei la salariu pentru 21 zile lucrătoare în luna iulie 2014, 25 zile lucrătoare în luna august 2014, 04 zile lucrătoare în luna septembrie 2014, în total 50 zile lucrătoare, din care 13 zile lucrate în zile nelucrătoare, în sumă totală de 8973,90 lei, a compensației pentru reținerea carnetului de muncă în mărime de 1591,20 lei (17 zile), a compensației pentru concediul de odihnă anual nefolosit pentru anii 2013-2014 în sumă de 3463,20 lei, în total suma de 14028,30 lei, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu reieșind din salariul mediu în mărime de 2470 lei și a compensației pentru neachitarea în termen a datoriilor salariale reieșind din coeficientul de inflație de 12,6% pentru anul 2014 și repararea prejudiciului moral în mărime de 2470 lei lunar, începînd de la data concedierii ilegale pînă la data adoptării hotărîrii judecătorești.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 13 noiembrie 2015 a fost admisă parțial acțiunea, au fost încasate de la SRL „Unda&Decor” în beneficiul Elenei Antropova datoria pe salariu pentru lunile iulie, august și septembrie 2014 în sumă de 4130,10 lei, compensația pentru concediul anual de odihnă nefolosit pentru anii 2013-2014 în sumă de 2963,20 lei, în total suma de 7093,30 lei, fără calcularea impozitelor și taxelor obligatorii și au fost încasate de la SRL „Unda&Decor” în beneficiul Allei Boldina datoria pe salariu pentru lunile iulie, august și septembrie 2014 în sumă de 8973,90 lei, compensația pentru concediul de odihnă anual nefolosit pentru anii 2013-2014 în sumă de 3463,20 lei, în total 12437,10 lei, fără calcularea impozitelor și taxelor obligatorii.

În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă.

A fost încasată de la SRL „Unda&Decor” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 585,91 lei.

La 07 decembrie 2015 și 11 februarie 2016, Elena Antropova și Alla Boldina au declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărîrii primei instanțe în partea respingerii acțiunii ca fiind tardivă și emiterea unei noi hotărîri cu privire la admiterea integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016 a fost respins apelul

declarat de Elena Antropova și Alla Boldina, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 13 noiembrie 2015.

La emiterea deciziei instanța de apel a reținut că, conform art. 355 alin. (1) lit. a) Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 luni de la data cînd salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

Prin urmare, actele pricinii denotă faptul că cursul termenului de adresare în judecată pentru apărarea dreptului încălcat pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată pentru apelantele Elena Antropova și Alla Boldina a început să curgă din data de 23 septembrie 2014 - momentul de cînd acestea au aflat despre concedierea lor din inițiativa angajatorului, fapt confirmat însăși de către apelante în cererea de chemare judecată.

Indică instanța de apel că din actele pricinii este cert faptul că apelantele, la depunerea cererii de chemare în judecată și pe parcursul examinării pricinii, nu au solicitat repunerea în termenul de adresare în judecată cu această cerere și nici nu au prezentat careva probe, care ar dovedi faptul omiterii termenului de prescripție din motive întemeiate.

Conform art. 355 alin. (2) Codul muncii, cererile depuse cu omiterea, din motive întemeiate, a termenilor prevăzute la alin. (1) pot fi repuse în termen de instanța de judecată.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a concluzionat despre necesitatea respingerii pretențiilor cu privire la restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral pe motivul omiterii din motive neîntemeiate a termenului prevăzut de art. 355 alin. (1) lit. a) din Codul muncii.

În speță, instanța de apel a reținut și explicațiile pct. pct.4 și 6 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 9 din 22 decembrie 2014 privind practica judiciară a examinării litigiilor care apar în cadrul încheierii, modificării și încetării contractului individual de muncă, care a explicat că în cazul în care nu sînt prezente nici una din situațiile enumerate în pct.4 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova enunțate, termenul se va calcula în baza principiului general - din momentul în care salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului. Instanța de judecată nu este în drept să refuze primirea cererii din cauza omiterii termenului de adresare în judecată. Dacă judecata, examinînd circumstanțele litigiului, a constatat că termenul de adresare în judecată a fost încălcat din motive neîntemeiate, în acest caz refuză admiterea acțiunii ca tardivă.

La 05 aprilie 2016, Antropova Elena și Boldina Alla au depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului se invocă că atît instanța de apel, cît și prima instanță nu au constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a

cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Antropova Elena și Boldina Alla, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurente se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Antropova Elena și Boldina Alla, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Antropova Elena și Boldina Alla ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC,

completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Antropova Elena și Boldina Alla, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru